

جریانهای پر فرکانس

- جریانهای پرفرکانس جریانهای الکتریکی با فرکانس زیاد میباشند که باعث تغییرات سریع، اعصاب حرکتی یا حسی را تحریک نمی نماید. فرکانس این جریانها معمولاً از پانصد کیلو هرتز (500KHz) بیشتر است.

آستانه زمانی لازم جهت تحریک سلولهای حسی حرکتی در
01/ میلی ثانیه میباشد.

در حالیکه زمان پالس جریان پرفرکانس 0.02 میکرو ثانیه
است

تولید جریان پرفرکانس

- در یک مدار نوسان ساز (شامل یک خازن و یک مقاومت و یک سلف (سیم پیچ)) که بصورت سری به هم متصل باشند و شرط تشدید (رزونانس) در آن برقرار باشد:
- یعنی باید رآکتانس القایی با رآکتانس خازنی مدار برابر باشد $X_L = X_C$

شرط تشدید

$$LW = 1/CW \bullet$$

تولید جریان پرفرکانس و شرط تشدید

فرکانس نوسانها را میتوان از رابطه زیر بدست آورد

$$f = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$

پریود نوسانها

$$T = 2\pi\sqrt{LC}$$

F: فرکانس بر حسب هرتز

C: ظرفیت خازن بر حسب فاراد

L: اندوکتانس بر حسب هانری

• یا به عبارت بهتر وقتی جریان نوسانی یک مدار قادر به تولید جریان نوسانی در مدار دیگر است که دو مدار در حال تشدید یا رزونانس باشند

$$L_1 C_1 = L_2 C_2 \bullet$$

امواج پرفرکانس

امواج پرفرکانس به دو دسته تقسیم میشوند

1- امواج کوتاه:

دارای فرکانسی بین 10 تا 100 مگاهرتز و طول موج 3 تا 30 متر دارند .

اما فرکانسی که در فیزیوتراپی طبق قراردادهای بین المللی مورد استفاده قرار میگیرد 27 مگاهرتز میباشد که طول موجی حدود 1 متر دارند

در پزشکی بیشتر از آن در دیاترمی موج کوتاه (SWD) استفاده می شود

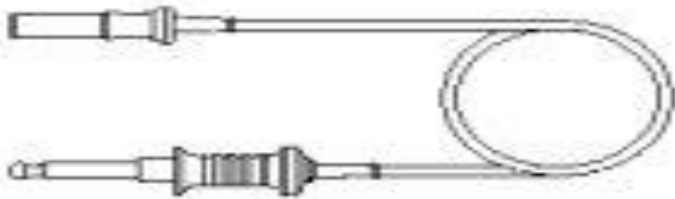
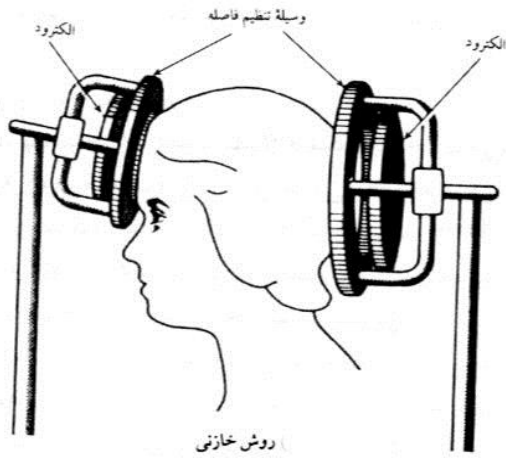
امواج پرفرکانس

- جریانه‌های پرفرکانس غالباً بدو طریق وارد بدن میشوند
- روش میدان خازنی
- روش کابل الکتریکی

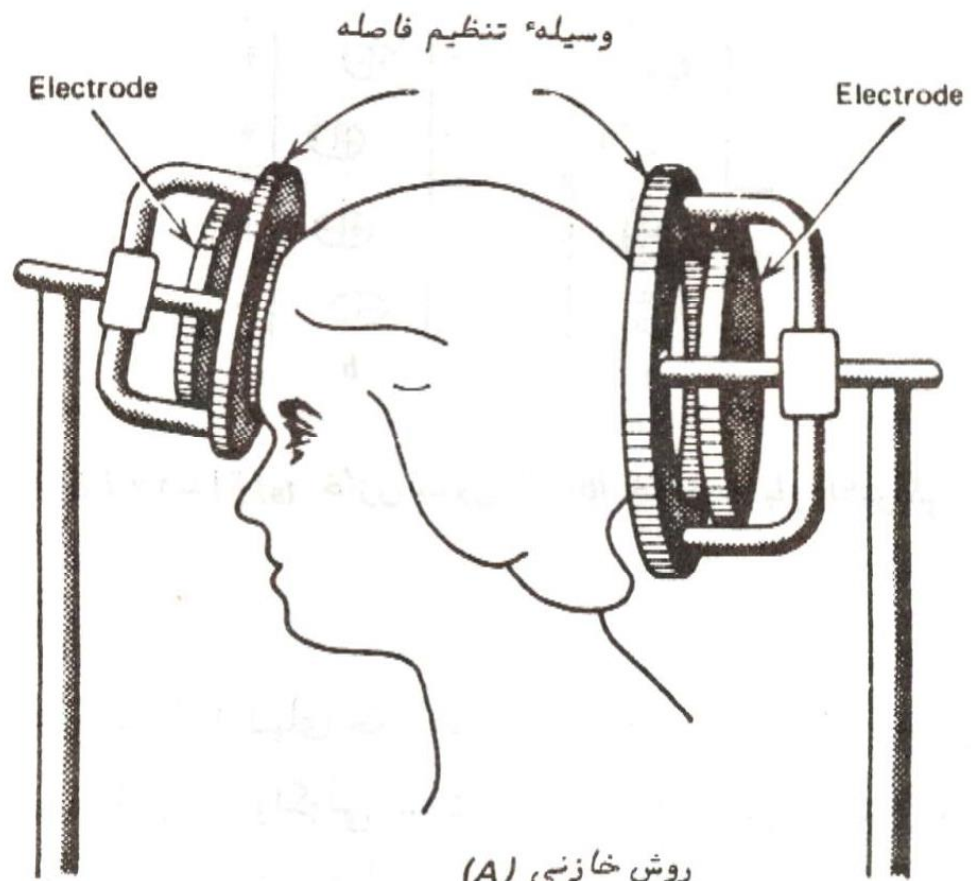
الکترودها

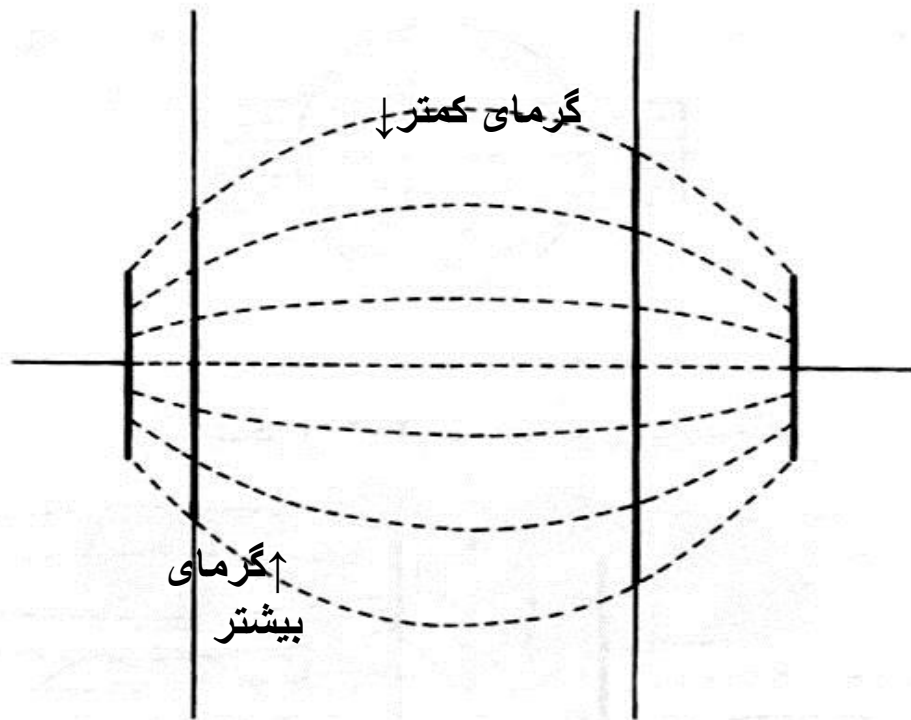
- 1- الکترودهای خازنی: صفحه فلزی پوشیده شده با نارسانا.
- 2- کابل: سیم کلفت با پوشش لاستیک.

روش خازنی

در این روش ایجاد گرما در بدن با چگونگی توزیع خطوط میدان الکتریکی تعیین میشود. بیشترین تراکم این میدانها در **بافتهای سطحی و همچنین بافتهای با امپدانس کم است.** با بکار گیری ترکیبهای متفاوت الکترودهای خازنی میتوان تراکم خطوط میدان و در نتیجه گرمای حاصل مثلا در پوست را به حداقل رسانید

الکترودها با فاصله‌های متفاوت از بافت. در یکی از آنها که نزدیکتر به بافت است گرما بیشتر

روش خازنی

- ماده واسط باید از موادی با ضریب دی الکتریک کم انتخاب شود که بهترین آنها هواست. از نمد و حوله خشک نیز میتوان استفاده کرد

گرم کردن بافت ها

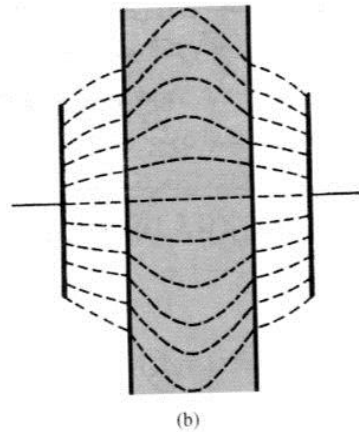
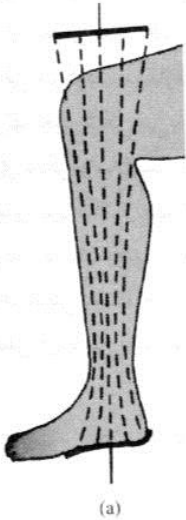
▶ میدان الکتریکی بین الکترودها گسترده می شود.

▶ شدت میدان نزدیک الکترودها بیشتر است.

▶ در بافت های سطحی بدلیل نزدیکی به الکترودها شدت میدان بیشتر و در نتیجه گرما می شود.

▶ خطوط نیرو از موادی با ثابت دی الکتریک بیشتر بسیار آسانتر می گذرد.

▶ خون و ماهیچه دارای ثابت دی الکتریک بیشتر نسبت به چربی می باشد.

چگونگی بخش خطهای نیرو در بافتها (a) انبوهش خطهای نیرو (b) پراکندگی آنها

الكترود

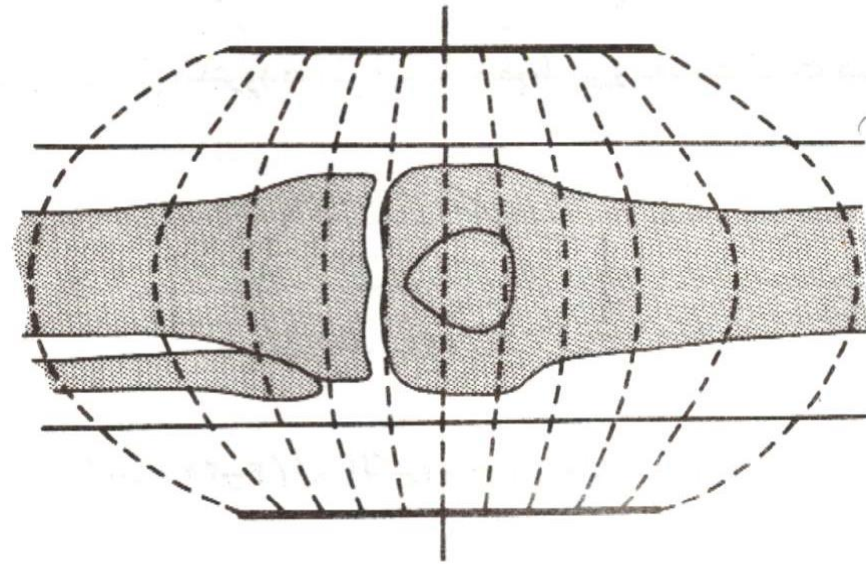

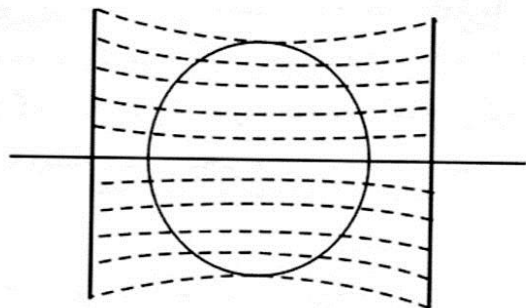
Figure 1: Diagram of a cylindrical cathode assembly.

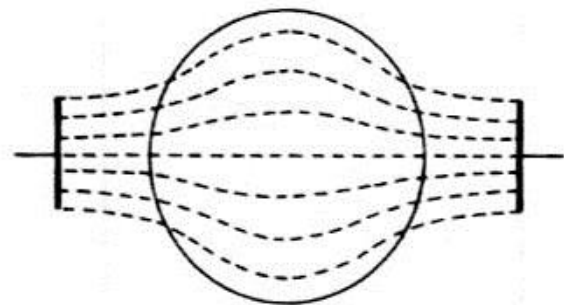
الکتروود

- اندازه الکتروودها

اندازه الکتروودها باید بزرگتر از عضو مورد درمان باشد. در الکتروودهای خازنی میدان الکتریکی به ویژه در کناره های الکتروودها تمایل به پراکنده شدن دارند. این کار باعث کمتر شدن شدت و در نتیجه گرمای کمتر در بافت عمقی نسبت به سطح پوست میشود.

شکل صحیح الکترودها، در اینجا خط‌های نیرو به سمت بافت همگرا می‌شوند.

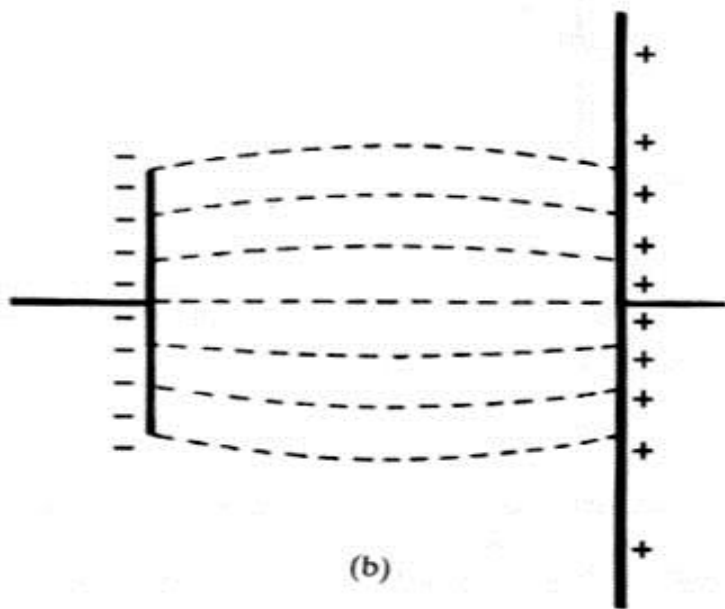

اثر الکترودهای بسیار کوچک.

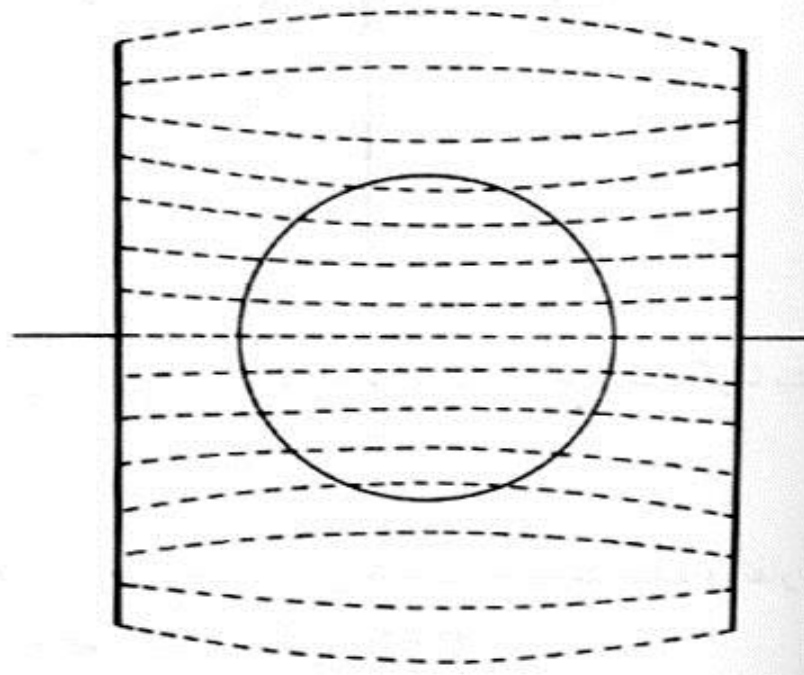
▶ از آنجا که بافت دارای ثابت دی الکتریک بزرگتر از هواست، در نتیجه اگر بخشی از عضو که بین دو الکترودها است دارای قطری کوچکتر از الکترودها باشد خطوط میدان بسوی عضو خم می‌شوند.

▶ چنانچه قطر الکترودها از قطر عضو کوچکتر باشند خطوط نیرو در بافت پراکنده شده و باعث گرمای بیشتر بافت‌های سطحی نسبت به عمقی میشود.

▶ اگر قطر الکترودها خیلی بیشتر از عضو باشد انرژی به هدر می رود. از سوی دیگر نامساوی بودن اندازه الکترودها بی فایده است.

(b)

(a)

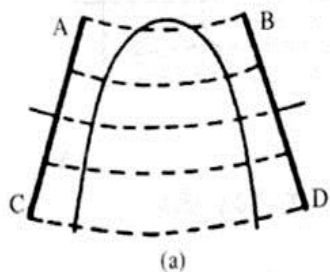
اثر الکترودهای بسیار بزرگ (a) و میدان الکترودهای نابرابر (b).

الکتروود

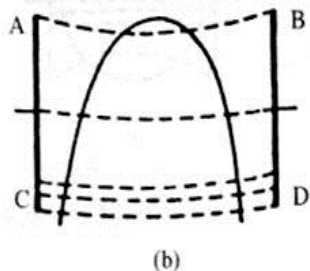
• فاصله الکتروودها

فاصله بین الکتروودها بافت‌های بدن بیمار باید به اندازه ای باشد که بازده دستگاه اجازه میدهد.

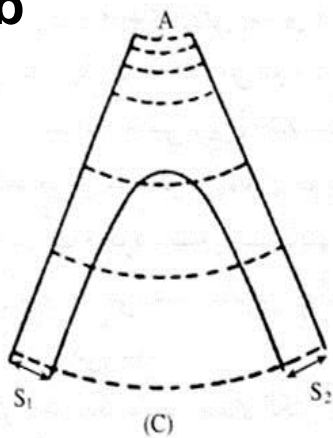
جایگاه الکترودها

$$cd > ab$$

$$AB = cd$$

$$A < S1 + S2$$

- الکترودها باید موازی پوست باشند تا گرما یکنواخت باشد.
- موازی کردن الکترودها با پوست در بعضی نواحی سبب ایجاد زاویه بین الکترودها می شود. اما یک میدان یکنواخت بدست می آید،
- در غیر این صورت: حالت های b و c ایجاد می شود.

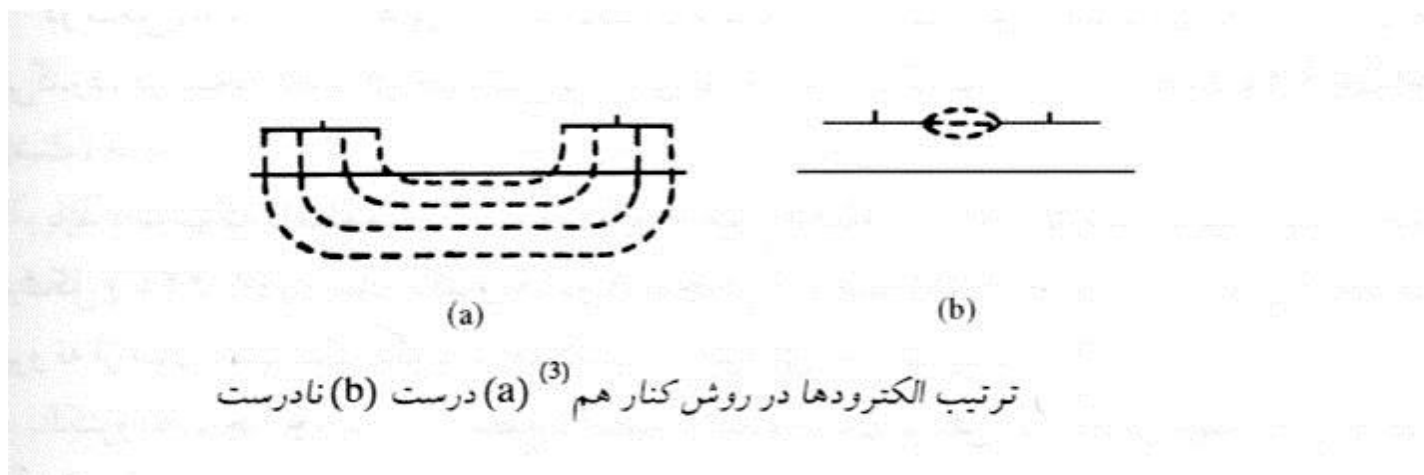
قانون: فاصله بین الکترودها باید از مجموع فاصله الکترودها و پوست بیشتر باشد.

الکتروود

- اگر الکتروود موازی با پوست نباشد میدان در بخش هایی از پوست که نزدیک به الکتروود باشد متمرکز خواهد گردید.
- شکل C راه میان الکتروود ها در A کوچکتر از مجموع S_1, S_2 بوده و بستاری از خطوط نیرو به جای عبور از میان بافت ها مستقیم از الکتروودی به الکتروود دیگر گذر میکند.

روش های جای دادن الکترودها

- 1- الکترودهای روبرو (contraplanar): الکترودها در دو سوی تته بیمار جای داده می شوند: (درمان عمقی)
- 2- الکترودهای کنار هم (COPLANAR): برای بافت های سطحی. اگر الکترودها بهم خیلی نزدیک باشند خطوط میدان از بافت نمی گذرند.

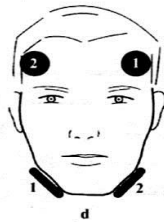
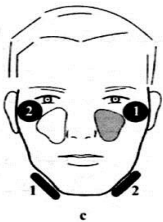
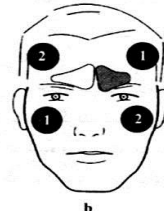
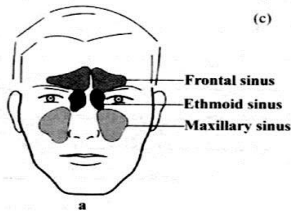
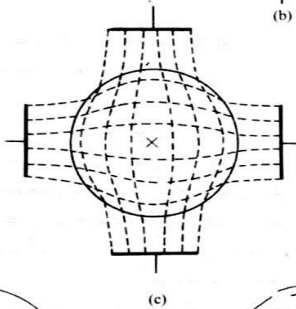
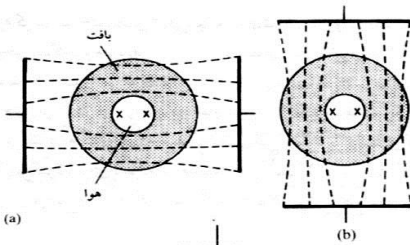

• 3- الکترودهای چهاربر

• (CROSS FIRE):

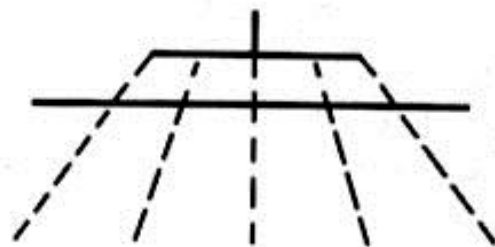
• آرایش الکترودها در درمان عوض می شود بطوریکه خطوط میدان در دو مرحله باید بر هم عمود باشند: برای نواحی عمیق و اندام های هوایی مثل سینوس ها که خطوط از آنها کمتر رد می شوند. همچنین درمان مفصل زانو

۲۱۰ □ فیزیک پزشکی

روش الکترودهای متقاطع در (a) دیواره سینوس (X) درمان نمی شود در حالیکه پس از چرخش

- 4- روش تک قطبی monopolar: یکی از الکترودها (اکتیو) در برابر ناحیه آسیب دیده و دیگری (خنثی) با فاصله ای دور از بدن جا داده میشود و یا بکار گرفته نمی شود. برای آسیب های سطحی مانند درمان چشم ولی برای درمان عمقی، به کار نمی رود

میدان شعاعی ایجاد شده با الکتروود تک قطبی

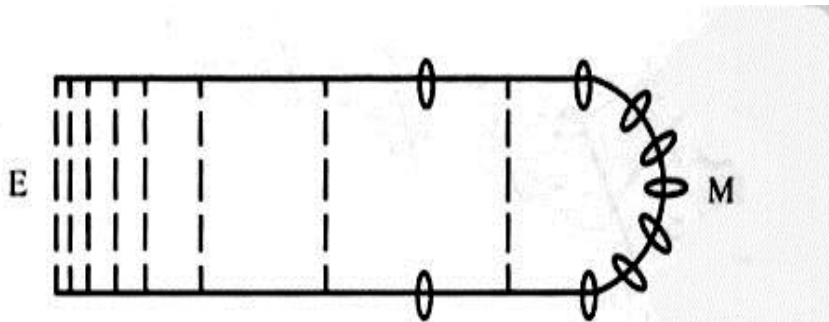
2-روش کابل الکتریکی

هنگامیکه دیاترمی کوتاه با روش کابل بکار گرفته میشود، ممکن است اثر میدان الکتریکی یا میدان مغناطیسی و یا هر دو اثر در یک زمان مورد استفاده قرار گیرند.

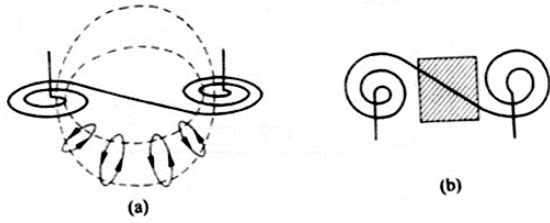
در این روش الکتروود شامل یک کابل عایق شده و ضخیم است. کابل در ارتباط با بافتهای بیمار بصورت سیم پیچ در آمده اما با لایه ای از ماده نارسانا از آنها جدا میگردد. همچنان که جریان در کابل نوسان میکند، یک میدان الکتروستاتیک بین دو انتها (شکمهای پتانسیل) و میدانی مغناطیسی در اطراف مرکز آن (گره پتانسیل) تولید میشود.

روش کابلی و میدان مغناطیسی

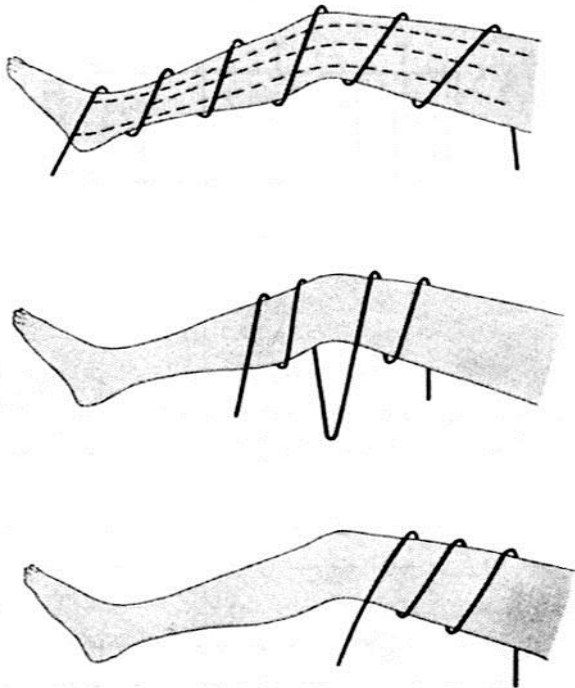
- الکتروود یک کابل است که دارای پوشش نارسانااست.
- دراین روش از اثر میدان الکتریکی و مغناطیسی با هم استفاده می شود.
- با نوسان جریان پرفرکانس در کابل، یک میدان الکتروستاتیکی بین دوپایانه (شکم ها) و میدان مغناطیسی در اطراف مرکز آن (گره) تولید می شود.

میدانهای الکتریکی و مغناطیسی اطراف کابل M میدان مغناطیسی E میدان الکتریکی

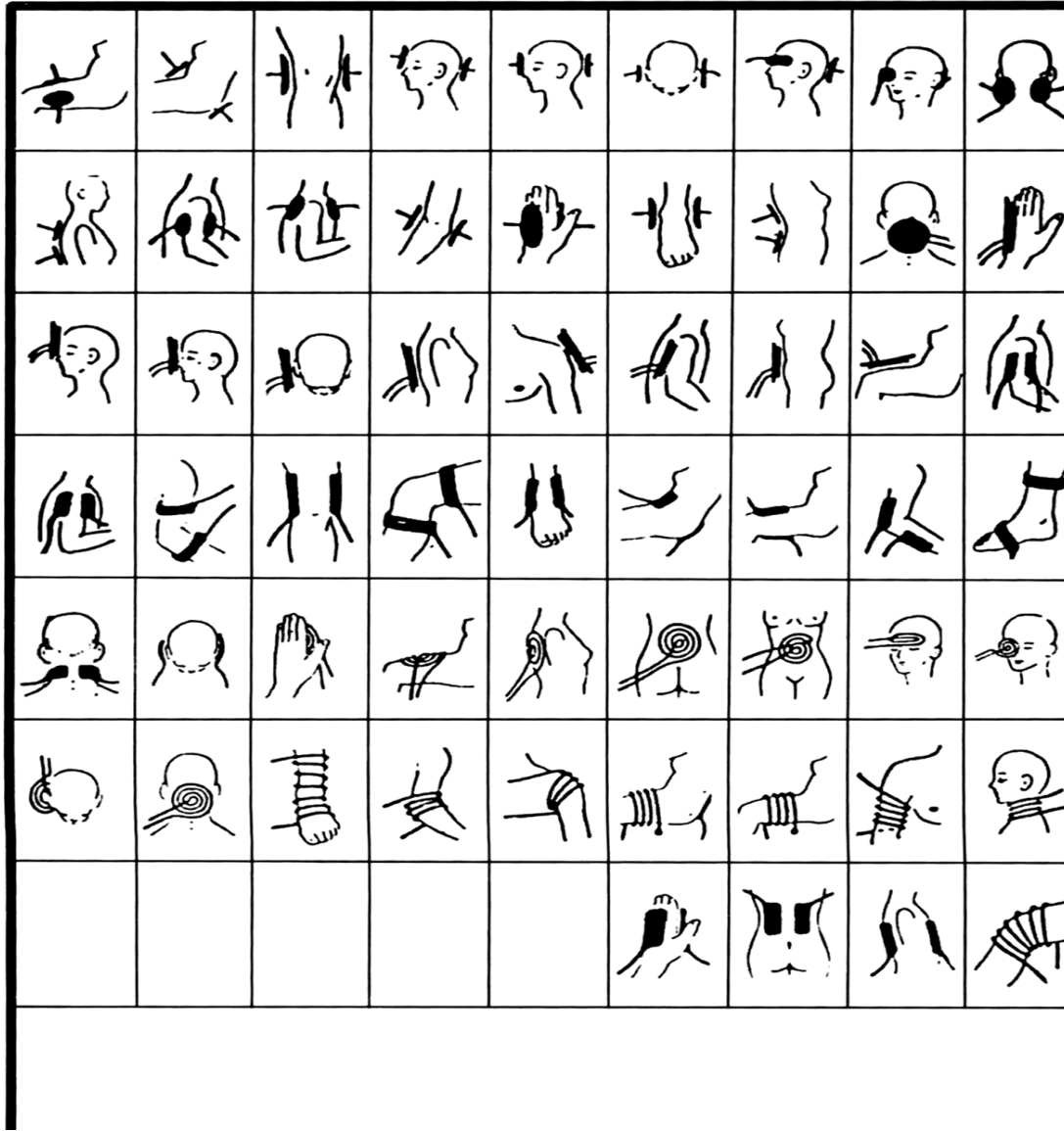
شکل (۳۰-۳) جریانهای گردابی تولید شده به وسیله یک کابل با آرایش حلزونی

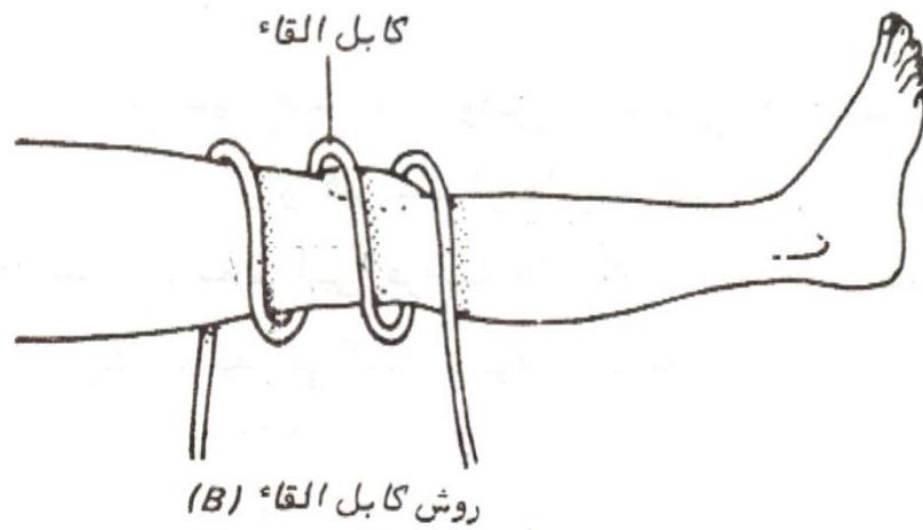

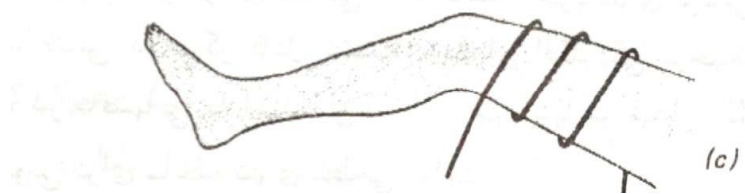
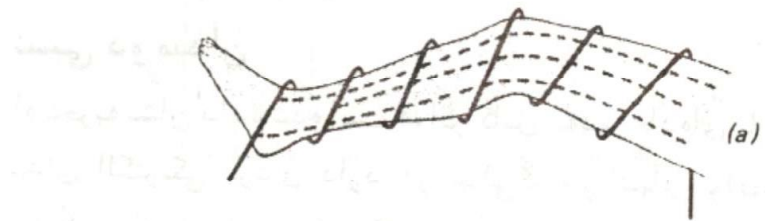
- با نوسان جریان پرفرکانس ، میدان مغناطیسی نیز تغییر کرده و نیروی محرکه القایی تولید می گردد. این نیرو ایجاد جریان گردابی می کند.

- از گرمای حاصل از میدان الکتریکی دو انتهای کابل برای بافت های عمقی استفاده می شود.

- برای اندام ها بیشتر از روش کابلی استفاده می شود.

اثرات فیزیولوژیک جریانهای پرفرکانس

اثر اساسی جریان دیاترمی موج کوتاه بر روی بدن تولید گرما در بافتهاست و اثرات فیزیولوژیک نتیجه افزایش دما هستند. در عبور جریانهای پرفرکانس از سیستمهای بیولوژیک و ایجاد گرما اثرات زیر دیده میشود.

1- اثرات مستقیم

2- اثرات غیر مستقیم

اثرات مستقیم

- 1- افزایش متابولیسم: در نتیجه گرم شدن بافت ها.
 - 2- اثر آرامبخش و کاهش درد
 - 3- افزایش خون در دسترس:
- افزایش گرما ← گشادی عروق

اثرات غیر مستقیم

- 1- اثر روی عضلات: باز شدن ماهیچه ها و افزایش کارایی
- 2- افزایش دمای بدن: حرکت خون گرم به دیگر بافت ها
- 3- افت فشار خون: بدلیل گشادی عروق
- 4- افزایش کار غدد عرقی: گرم شدن خون ← تاثیر روی مرکز کنترل دمای بدن ← پرکاری غدد تعریق

کاربردهای درمانی دیاترمی موج کوتاه

- 1- فرایندهای التهابی : گشادی عروق ← افزایش جریان ← افزایش انتقال گلبول های سفید و آنتی بادی ها
- 2- کاهش زمان بهبود : افزایش جریان خون
- 3- اثر روی عضلات : شل شدن ماهیچه ها

خطرہا و احتیاط ہا

- 1- سوختگیہا
- 2- پوست بسیار حساس
- 3- جریان خون نامنظم
- 4- سوختگی پوستی و تاول
- 5- شوک الکتریکی
- 6- غش
- 7- سر گیجہ

محدودیت‌های کاربردی جریان دیاترمی

- 1- خونریزی
- 2- لخته بستگی سیاهرگی (ترمبوز وریدی)
- 3- بیماری سرخرگی
- 4- بارداری
- 5- فلز در بافتها
- 6- فقدان حس پوستی
- 7- تومورها
- 8- رادیوتراپی
- 9- بیماران ویژه

دیاترمی با ریز موج (مایکروویو)

MWD

- امواج ریز موج طول موجی بین 1m تا 1cm دارند.
- برای کاربرد های پزشکی:

$$\lambda = 12.25 \text{ cm} \quad f = 2450 \text{ MHz}$$

$$\lambda = 69 \text{ cm} \quad f = 4339.2 \text{ MHz}$$

• دیاترمی با مایکروویو

- دیاترمی با مایکروویو عبارت است از تابش بافتهای بدن به وسیله پرتوهایی با طول موج کوتاه، در ناحیه امواج بی سیم الکترومغناطیسی).
- این امواج طول موجی میان امواج فرسرخ (IR) و دیاترمی موج کوتاه (S.W.D) دارند. اساس کاربرد مایکروویو بر ایجاد گرما و افزایش موضعی دما در نقطه جذب این امواج بنا شده است.

• تولید امواج مایکروویو

- امواج مایکروویو با روشی شبیه امواج پرفرکانس تولید می شوند ولی برای ایجاد فرکانسهای بسیار بالا از لامپهای ویژه ای به نام مگنترون (Magnetron) استفاده می کنند.

دیاترمی با مایکروویو

- دیاترمی ماکروویو اساسا با دیاترمی موج کوتاه متفاوت است. در دیاترمی موج کوتاه بافت زیر درمان، بخشی از یک مدار تشدید است ولی در دیاترمی ماکروویو، بافت، امواج الکترومغناطیسی را که به آن می تابد، جذب میکند.

• اثرات فیزیولوژیکی میکروویو

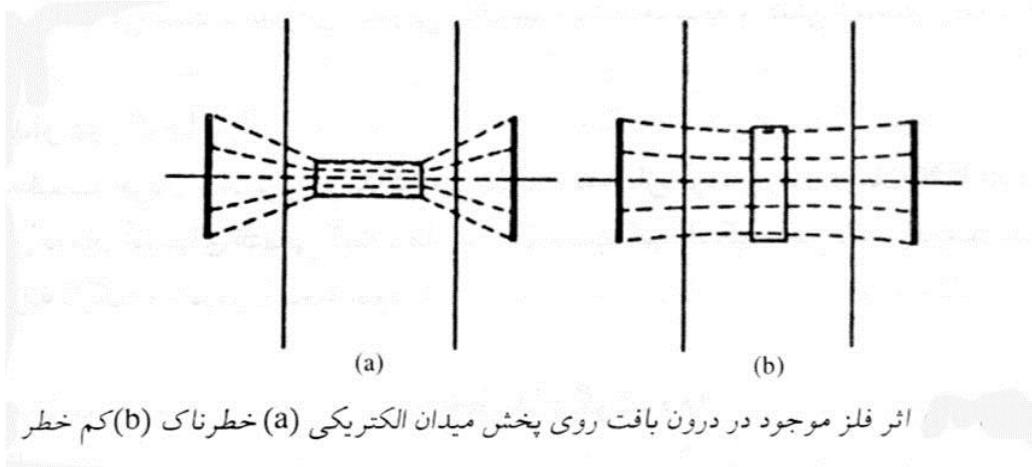
- جذب پرتوهای میکروویو باعث ایجاد گرما در بافت می شود. فرق میکروویو با انواع دیگر ماشینهای دیاترمی در میزان نفوذ گرمایی آنهاست. گرمای دیاترمی میکروویو از فرسرخ با نفوذتر ولی در مقایسه با امواج پرفرکانس رادیویی از نفوذ کمتری برخوردار است .
- بنابراین برای درمانهای عمقی زیاد موثر نیست. موثرترین ژرفای نفوذ میکروویو در حدود 3 سانتیمتر است و این ژرفا بستگی به مقدار آب موجود در بافت مورد نظر دارد.

- امواج مایکروویو به شدت به وسیله مولکولهای آب جذب می شوند از این رو بافتهای دارای آب فراوان مانند ماهیچه و خون گرمای بهتری در مقایسه با بافتهای کم آب مانند چربی دریافت می نمایند.
- در نتیجه گرمای داده شده به چربی زیر پوست در مقایسه با S.W.D ناچیز است. تاثیرات بیولوژیکی گرمایی مایکروویو مانند تاثیرات فیزیولوژیکی دیاترمی موج کوتاه است.

خطرات

- 1- جریان بیش از اندازه: بدلیل نارسایی حسی بیمار.
- 2- حساسیت اضافی بیمار: ناشی از رادیوتراپی یا...
- 3- سوختگی پوست و تاول : در اثر نم روی پوست .

موارد عدم استعمال

- 1- خونریزی
- 2- لخته سیاهرگی
- 3- بیماری سرخرگی
- 4- بارداری
- 5- وجود فلز در بافت
- 6- آشفتگی در حس پوستی
- 7- غدد سرطانی
- 8- بیماری های خاص: کودکان و بیماران روانی و...

اثرات فیزیولوژیک

- کاربرد های درمانی: آسیب های تروماتیک و رماتیسمی.
- خطرات: 1-سوختگی
2-کاتاراکت
3-افرادیکه دچار خونریزی و آسیب های عروقی اند.
4-کاهش تولید اسپرم

ELECTROSURGERY

دیاترمی جراحی

- روشی برای برش بافت ها و بستن رگها با استفاده از جریان های پرفرکانس است.

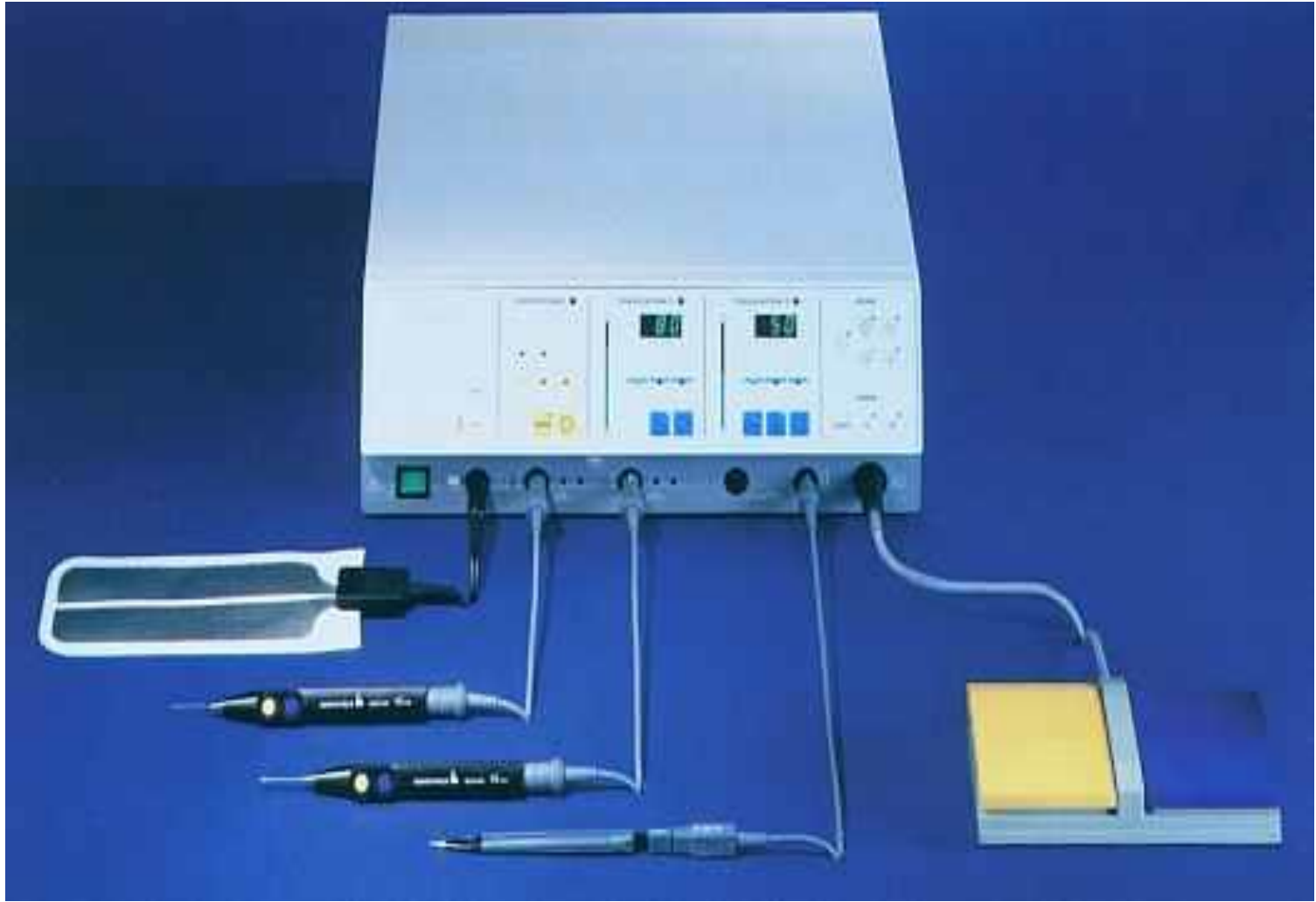
- دستگاه جراحی الکتریکی یک دستگاه مولد جریان پرفرکانس با فرکانس 2MHz و توانی بین 300-400 وات است. البته در بیشتر جراحی ها از توان 170W و در جراحی های ظریف 50W استفاده می شود.

الکترودها

- دستگاه دیاترمی جراحی بوسیله دو الکتروود به بدن بیمار وصل می شود : الکتروود خنثی الکتروود فعال

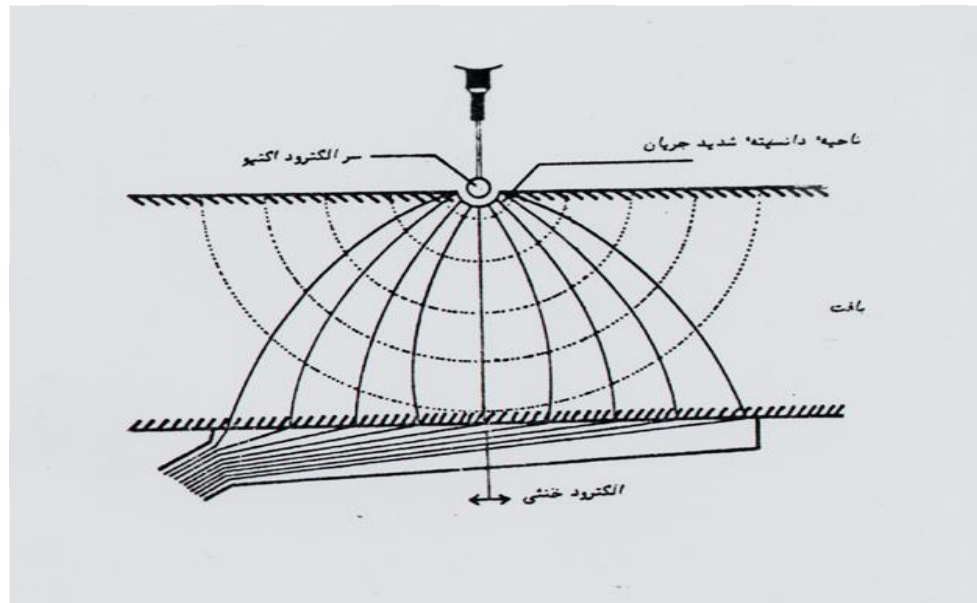
▶ الکتروود خنثی به یک بخش گسترده بدن (مثل کفل) وصل می شود. الکتروود فعال سوزنی شکل یا مشابه آن بوده و از طریق دسته عایق در دست جراح می باشد. در جراحی های کوچک الکتروود خنثی به زمین وصل می شود و جریان پرفرکانس از بدن بیمار می گذرد.

اساس دیاثرمی جراحی

- چگالی بزرگی از جریان الکتریکی در نقطه کوچکی (نوک الکترود) بوجود می آید. وقتی چگالی جریان از حد Amper/mm^2 بگذرد جریان با این چگالی گرمای زیادی ایجاد می کند که از آن برای انعقاد استفاده می شود.

مکانیسم

- گرمای شدید سبب انفجار های میکروسکوپی در سیتوپلاسم سلولی می شود و انرژی حاصل بوسیله بخار آب جذب می گردد. لذا برش یا جرقه (وقتی الکترون با فاصله از سطح پوست قرار می گیرد) بدون آسیب به بافت های دیگر یا پخش گرما به بافت های کناری ایجاد میشود.

روش های الکتروسرجری

• 1- روش جرقه یا الکتروفولگوراسیون:

الکتروود گوی شکل یا تخت با فاصله از پوست قرار می گیرد. ولتاژ زیادی بکار گرفته می شود. یونیزاسیون هوای مابین ایجاد جرقه می کند و ناحیه زیر خود را می سوزاند.

• 2- روش خشک کردن یا الکتروودسیکاسیون:

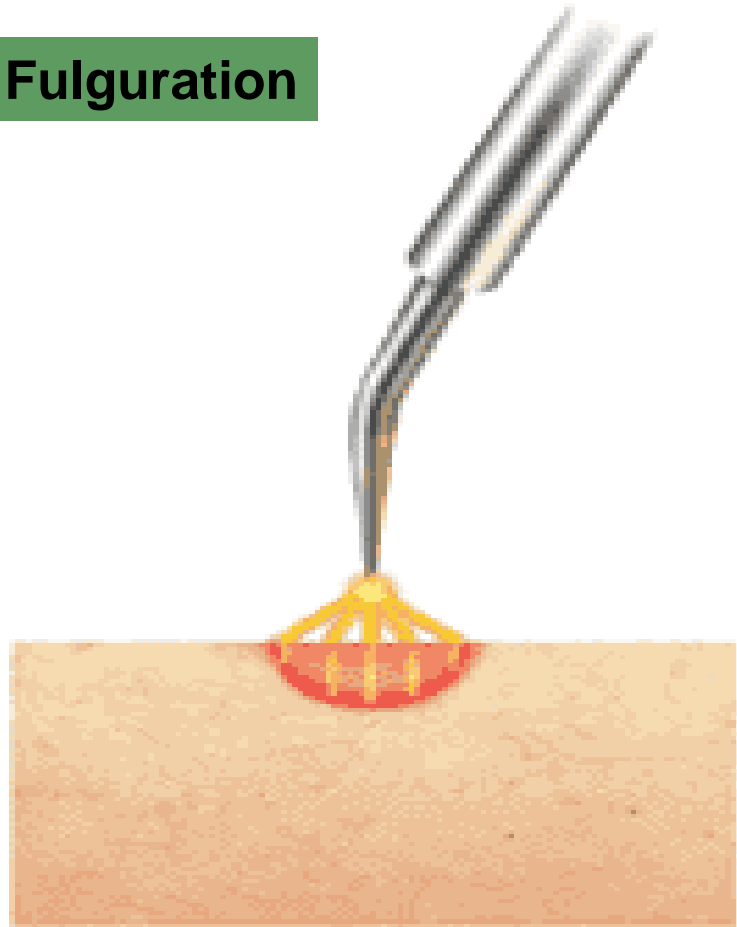
الکتروود اکتیو، به شکل گیره، رگ در حال خونریزی را گرفته (یا داخل بافت می رود) و با عبور جریان آنرا خشک میکند.

desiccation

A

Fulguration

B

- 3- روش برش یا الکتروتومی: الکتروود اکتیو دارای تماس بسیار کوچک است. گرمای زیاد سبب شکافتن بافت و برش آن می شود.

الکتروپاتولوژی

- برق گرفتگی electrical shock: انگیزش دردناک اعصاب حسی در اثر عبور جریان از بدن. در برق گرفتگی انگیزش اعصاب حرکتی نیز ایجاد می شود که سبب گرفتگی شدید عضلانی می شود.

- **شدت برق گرفتگی :**

بستگی به شدت جریان دارد. بدن مانند یک مقاومت در برابر جریان رفتار می کند. بدن شامل مقاومت و خازن هایی است که در برابر جریان دارای امپدانس Z است.

$$V = I \cdot \Sigma R$$

$$I = V / \Sigma R$$

عوامل موثر بر اثر فیزیولوژیک جریان الکتریسیته

• 1- شدت جریان : که در ولتاژ ثابت به مقاومت های زیر بستگی دارد:

الف-مقاومت پوست: در انسان حدود $6 \times 10^4 \Omega/\text{cm}^2$ است.

با رطوبت به 1000 کاهش می یابد.

ب- مقاومت بین زمین و بدن: برق گرفتگی عموماً با عبور جریان از بدن بسوی زمین رخ می دهد. زمین نم دار و کف فلزی براحتی جریان را از خود عبور میدهند.

• 2- ولتاژ : بستگی مستقیم به شدت جریان دارد(در مقاومت ثابت).

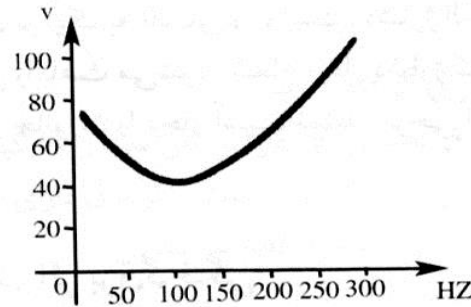
* همیشه اینطور نیست که با افزایش ولتاژ شدت برق گرفتگی زیاد شود، چراکه در این ولتاژها بدلیل گرفتگی شدید ماهیچه شخص به شدت به عقب پرتاب می شود. بنابراین زمان عبور جریان کم می شود.

- **3- شکل جریان:** جریان متناوب خطر بیشتری از مستقیم دارد. جریان متناوب باعث الکترولیز الکترولیت های بدن می شود (که این اثر خود را دیر نشان می دهد).
جریان ac انگیزش های مکرری نسبت به dc ایجاد می کند.
بیشترین خطر: 75Hz

• **4- زمان عبور جریان:** با کاهش زمان خطر نیز کاهش می یابد.

در انسان در مدت زمان یک ثانیه عبور 0.25 آمپر سبب مرگ 50 درصد افراد می شود.

تغییر ولتاژکشنده در برابر فرکانس برق:

تغییرات ولتاژکشنده در برابر بسامد برق

5- راه عبور جریان: الکتریسیته از کوتاه ترین مسیر می گذرد. بدترین حالت زمانی است که جریان از محور دست راست به پای چپ

(محور الکتریکی قلب) بگذرد. پس از قلب دستگاه عصبی تنفسی و عضلات تنفسی حساس ترین اعضا هستند. عبور جریان میان دو نقطه زانو یا از مغز آسیب چندانی وارد نمی کند.

مکانیزم مرگ

- 1- تاثیر بر اعصاب کنترل کننده قلب و تنفس
- 2- الکترولیز.
- 3- گرما: سوختگی.
- 4- خونریزی های گوناگون: در اثر سقوط شخص.

نشانه های برق گرفتگی

- 1- مرگ : قطع تنفس و بیهوشی
- 2- آسیب های دیـررس: خونریزی، جـداشـدن شبکیه، کاتاراکت، کوری، تغییر EKG و سردرد

نجات و درمان شخص برق گرفته

- 1- جدا کردن بیمار از برق.
- 2- تنفس مصنوعی.
- 3- تحریک قلب: ماساژ قلب و شوک الکتریکی.
- 4- دارو: تزریق درون قلبی برخی مواد برای کاهش تحریک پذیری قلب: kcl

